

Ալեքսանդր Ճատուրյան

Նենգավորին

Քանի քո շուրջ տգիտության
Դեռ տիրում է խոլ խավար,
Քանի լույսը ճշմարտության
Դեռ հալածվում չարաչար,
Քո դիմակը դրժոխային
Միշտ կը փայլե, կը շողա,
Եվ չարանենգ քո սև հոգին
Աչքից անտես կը մնա...
Բայց երբ կը գա ցանկալի օր
Պայծառ լուսո հաղթության
Եվ խավարը էլ քեզ հրգոր
Չի լինիլ գենք ու պաշտպան,
Այն ժամանակ, ո՛վ նենգամիտ,
Կը մերկանան մեր աչքին
Ե՛վ դիմակը զազիր դենքիդ,
Ե՛վ քո խավար, սև հոգին...

1890, 7 մայիսի